

delegation til forskellige myndigheder, der ligger i loven.

For så vidt angår kravet om skriftlighed bør samtidig erindres, at også andre personer eller myndigheder, der har medvirket ved tilsynsmyndighedens afgørelse, bør orienteres om sagens udfald.

Ved udstedelse af bekendtgørelser i henhold til lovens bemyndigelsesbestemmelser vil der samtidig blive fastsat bestemmelser om hvilken myndighed, afgørelser vil kunne påklages til. Klagemyndigheden for tilsynsmyndighedernes afgørelser vil typisk være miljøstyrelsen, hvis afgørelser af disse sager vil blive endelige.

Til § 53.

Der er ikke i den hidtidige lovgivning på området bestemmelser om indgivelse af klage eller om frister herfor.

Såvel fastsættelse af en klagefrist på 4. uger – med adgang til i særlige tilfælde indenfor 6 måneder at se bort fra en fristoverskridelse – som bestemmelsen om, at klage af praktiske grunde skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, er i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i bl. a. levnedsmiddeloven og miljøbeskyttelsesloven.

Til § 54.

Bestemmelsen findes ikke i den gældende lovgivning. Bestemmelsen vil indebære, at en klager vil kunne afvente udfaldet af klagesagen, inden den pågældende efterkommer et påbud eller forbud, hvilket normalt må skønnes rimeligt for ikke at gøre klageadgangen illusorisk.

Da der dog vil forekomme tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden nødvendigvis må kræve sin afgørelse efterkommet straks, f. eks. på grund af en åbenbar sundhedsrisiko, er der åbnet adgang hertil i bestemmelsens stk. 2.

Til Kapitel 11.

I kapitel 11 er fastsat regler for et ankenævn, hvis virksomhed i det store og hele agtes tilfættelagt efter de retningslinjer, der gælder for det miljøankenævn, som er nedsat med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Også i råstoffoven er der åbnet mulighed for at indbringe visse klagesager for et ankenævn, og i lov om genanvendelse af papir- og drikkevareremballager samt begrænsning af affald er det fastsat, at ministeren i de bekendtgørelser, som agtes udfærdiget med hjemmel i loven, kan

indsætte et ankenævn som klageinstans. I begge tilfælde er der taget hensyn til, at man kan udnytte det forhold, at der allerede er etableret en administration i forbindelse med det eksisterende miljøankenævn, hvis opgaver er domstolslignende.

Til § 55.

Under hensyn til den påtænkte anvendelse af sagkyndige råd, som er omtalt i de almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til kapitel 9, må det forventes, at kun få sager vil blive indbragt for ankenævnet. Det er derfor foreslået, at miljøankenævnet – dog med en særlig sammensætning – kan behandle klagesagerne frem for, at man etablerer et særligt ankenævn for behandling af sager om kemiske stoffer og produkter. En vis udbygning af miljøankenævnets administrative apparat må dog forventes.

I stk. 2 fastlægges princippet om ankenævnets uafhængighed, og af stk. 3 fremgår, at nævnet sammensættes af sagkyndige medlemmer – beskikket for fire år ad gangen – af ministeren efter indstilling fra 1) Industrirådet samt fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Dansk Erhvervs-gartnerforening i forening, og 2) miljøstyrelsen og direktoratet for arbejdstilsynet i forening.

Det vil være af afgørende betydning, at ankenævnet er i besiddelse af den nødvendige sagkundskab ved behandlingen af sager inden for dette specielle område. Det forudsættes derfor, at de sagkyndige medlemmer, der udpeges efter indstilling af Industrirådet samt landbrugs- og gartneriorganisationerne i forening, har særligt kendskab til erhvervs- og produktionsforholdene indenfor den kemiske industri, til erhvervs- og produktionsforholdene indenfor landbrug og gartneri og herunder særligt det område, som hidtil har været behandlet efter reglerne i bekæmpelsesmiddeloven. De medlemmer, der udpeges af miljøstyrelsen og arbejdstilsynet i forening, bør have særligt kendskab til de relevante områder vedrørende kemiske stoffers og produkters sundheds- og miljøskadelighed, for eksempel toksikologi, arveligheds-lære, arbejdsmedicin og epidemiologi.

Med hjemmel i stk. 4 kan ministeren fastsætte de nærmere regler for nævnets sammensætning og virksomhed. I lighed med bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven er det hensigten at lade formanden eller dennes stedfortræder sammen med 2 eller 4 beskikkede medlemmer træffe afgørelse i de påklagede sager. Medlemmerne udpeges af formanden med lige mange fra de to ovenfor nævnte